

BELVÁROSI HARANGSZÓ

XII. évf. 32. szám

Az Esztergom-Belvárosi Plébánia Hírlevele

2008. augusztus 10.

ÉVKÖZI 19. VASÁRNAP

Olv.: 1 Kir 19, 9a. 11-13a **Válasz: Urunk, mutasd meg nekünk irgalmas szívedet, és üdvösségünket add meg nekünk!** Sztl.: Róm 9, 1-5 *Máté a vízenjárás csodáját az Egyházzal hozza kapcsolatba. Ahogy a csónak, úgy az Egyház is küzd a történelem viharaival, de Krisztus szeme rajta van, s kellő időben megmutatja erejét. Péter és az apostolok a hatalmat Krisztustól kapják, s annak segítségével bemutatathatják a világnak, hogy az Egyház nem egyszerű földi intézmény, hanem az üdvösség eszköze, amely állandóan megvallja, hogy Jézus az Isten Fia.*

EVANGÉLIUM Szent Máté könyvéből (Mt 14, 22-33)

Amikor (a kenyérszaporítás után) a tömeg befejezte az étkezést, Jézus mindjárt a csónakba parancsolta tanítványait, hogy amíg ő elbocsátja a tömeget, menjenek át előtte a túlsó partra. Amint elbocsátotta az embereket, fölment a hegyre, hogy egyedül imádkozzék. Közben beesteledett, s ő ott volt egymagában. A csónak pedig már jó pár stádiumnyira eltávolodott a parttól. Hányták-vetették a hullámok, mert ellenszél fújt. Éjszaka a negyedik órváltás idején Jézus elindult feléjük a víz színén járva. Amikor észrevették, azt hitték, hogy kísértet, és rémületükben felkiáltottak. De Jézus azonnal megszólította őket: „Bátorság! Én vagyok! Ne féljete!” Erre Péter odaszólt neki: „Uram, ha te vagy az, parancsold meg, hogy hozzád menjek a vízre!” Ő azt mondta: „Jöjj!” Péter ki is szállt a csónakból, elindult a vízre, és ment Jézus felé. De az erős szél láttán megijedt, és merülni kezdett. Felkiáltott: „Ments meg, Uram!” Jézus nyomban kinyújtotta kezét, megfogta őt, és így szólt hozzá: „Te kicsinyhitű, miért kételkedtél?” Mikor beszálltak a bárkába, a szél elállt. A csónakban levők pedig leborultak előtte, és így szóltak: „Te valóban az Isten Fia vagy!”

BELVÁROSI HIRDETÉSEK

+ 2009-es Katolikus Kalendárium 330.-Ft-ért a sekrestyében!

+ Új cserkész honlap www.cserkesz.hu/14

+ Héten kereszteltük **Kiss Katát**. Héten esküdtek **Kovács János és Bauer Andrea, Varga Tamás és Teigler Éva, Rottár Gábor és Németh Márta, Kósa János és Táky Éva**. Héten temettük **Bodnár Sándort, Károly Józsefnét, Czifra Zoltánét, Lisi Jenőné**.

HETI MISESZÁNDÉKOK

10. (v)	19	+ József és szülők (beteglátogatók miséje)
12. (k)	½ 8	+ Gabriella
14. (cs)	½ 8	+ János
15. (p)	½ 8	+ Anna és Ida
16. (szó)	19	Hálából 58 évi házasságért
17. (v)	½ 12	+ Julianna

Tisztelt Plébános Úr – Kedves Gábor atya!

Engedje meg, hogy mint újonnan kinevezett Plébánosunkat az Esztergom Belváros hívő népe nevében szeretettel köszöntsem: Isten hozta közénk. Hisszük, hogy az Isten hozta, mert minden történést, ami Isten Országának építése érdekében történik az a Gondviselő Istenünk akarata a keresztény reményben élő ember számára. Kérjük Istenünket, hogy plébániai közösségünk és vezetőjének együtt munkálkodása az Úr akarata szerint gyümölcsöző legyen. A Szentlélek Úristen mutassa meg az egymáshoz vezető utat. Szabadjon hivatkoznom Bíboros urunk Minden kegyelem c. könyvében megfogalmazott tökéletes megállapítására – miszerint: az emberekhez a szívükön keresztül vezet az út. Segítsen Istenünk kegyelmével, hogy ez a szeretet bontakozzon ki egyházközségünk minden tagja és tiszttségviselője, munkatársa között és akkor bizonyonlag gyümölcsöző lesz együtt munkálkodásunk. - Szeretnénk, ha a távozó Antal atya nagyon sok jó kezdeményezése további építést, fejlesztést nyerne és hisszük, hogy új Plébánosunk, akit közelebből még nem ismerünk – akiről az a hír járja, hogy tudós és lelkes ember – egészen biztosan új színekkel is gazdagítani fogja egyházunkat.

- Tisztelettel kérjük Gábor atyát, legyen gazdája Plébániánknak a jövőben és fogadjon el bennünket munkatársainak, ami számunkra tudatos Egyház- és testvéri szolgálat. Segítsen bennünket és legyen velünk az Úr.

A Plébános Atya köszöntésén túl az egyházközség nevében szeretettel köszöntöm Lak Gábor atyát is, aki káplánként fog dolgozni Plébánosunk mellett, mivel Vezetőnk a Főiskolán továbbra is fog tanítani és rektorhelyettesi munkát is végez, tehát segítségre van szüksége. Antal atya engem száraz káplánnak szokott nevezni, mivel Ő egyedül volt és én segítettem Őt. Most viszont van egy hűvös igazi káplánunk, Gábor atya, aki vidám természetével és készségességével hamar megszeretetti magát a belvárosi testvérekkel.

Isten hozta Őt közénk, testvérünként fogadjuk Őt, érezze jól magát Plébánosunkkal együtt és mindketten találják meg szolgálatuk örömet. *Úgy legyen.*

Sági József (E.k. világi elnöke)

Harmai Gábor: Örömmel hallgattam világi elnökünk szavait, és valóban nagy várakozással jöttem ide, első plébánosi helyemre. Szeretném látni, ahogy a pozitív várakozás, amelyet most mindkét oldalról érzünk, valódi szeretetté mélyül, egyházközség és plébános megtapasztalja, hogy számíthatunk egymásra az Úr szőlőjében. Mindig nagy megbecsüléssel figyeltem Tóni atya munkáját, amit az elmúlt öt évben, prefektusként közvetlen közelből láttam. Magamról talán annyit írnék, hogy Hódmezővásárhelyről származom, katolikusnak kereszteltek, de elkötelezett hitéletet csak a Közgazdasági Egyetem hallgatójaként kezdtem élni. Ebből a személyes tapasztalatból származik elkötelezettségem a misszió, és a felnőtt-hitoktatás iránt. Egyetemi éveim alatt egy lengyelországi zárandoklaton ért – nagyon váratlanul – az a hívás, hogy papnak kell mennem. Hallgattam erre a hangra, így az egyetem befejezése után már nem kezdtem el dolgozni, hanem jelentkeztem a Főegyházmegyébe. Két évig Esztergomban, majd egy évig Pesten, majd négy évig Rómában tanultam teológiát, utolsó évetem már papként töltöttem kint, mivel 2000-ben pappá szentelt Paskai bíboros úr. Hazajövetelem után egy év káplánkodás következett a Budapest-Lehel téri Szent Margit Plébánián, majd egy évig a bíboros urak titkára voltam. 2003-tól voltam prefektus Esztergomban, és most kaptam következő állomáshelyemet, melyet Isten iránti hálával és a hívek iránti kíváncsi várakozással foglaltam el. Azt hiszem, ezen a ponton nagyon szükséges fölidézni a papszenteléskor kapott áldást:

„Isten tegye teljessé a jót, amit megkezdett benned”.

Lak Gábor: 1980. február 19-én születtem Szüleim hatodik gyermekeként. Nagycsaládban nőttem fel. Édesapám villamosmérnök, Édesanyám pedig 21 év főállású gyermeknevelés után most BKV főellenőr. Óvodás korom óta rendszeresen ministráltam a Szent Család templomban, ekkor éreztem meg először Isten hívását a papi szolgálatra. A Bolyai János MSzKI elvégzése után – Műegyetemi vargabetűvel jelentkeztem az Esztergom-Budapesti Egyházmegyébe papnövendéknek. A családias szemináriumi évfolyam sokban formált, és segített a papság felé. Az Isten gondviselő ajándékának tartom, hogy a szeminárium ideje alatt megismerkedhettem közelebből a Hit és Fény mozgalommal és Szivárvány nevű közösségének tagja lehetek. Papi hivatásom közepén a szentségek kiszolgáltatása, különösen is az Eukarisztia és a bűnbocsánat szentsége áll. Krisztust, aki szeretetből értünk szenvedett, meghalt és feltámadt, képviselni és Őt adni az embereknek.

„Elhatározom ugyanis, hogy nem akarok másról tudni köztetek, csak Jézus Krisztusról, a megfeszítettéről.” (1Kor 2, 2)

HÍVOM A CSALÁDOKAT – 2008. AUGUSZTUS**(Bíró László püspök levele)****Kedves családok és házaspárok, kedves családokat szerető szerzetes- és paptestvérek, kedves mindnyájan, akik a család és az élet mellett álltok!**

Augusztus: A keresztény házasság és család lelki tápláléka Isten ígéje és a szentségek. Vajon mennyire élünk az Isten adta ajándékok lehetőségével? Vajon arányban áll-e az anyagi szükségletekre irányuló erőfeszítésünk a szellemi töltekezésre fordított energiánkkal?

E hónapban három bibliai helyet választottam beszélgetésünk tárgyául: Jn 6,30-40; Mt 25, 1-13 és Zsid 4,11-13.

A kenyérszaporítás után újabb csodajeleket kívánó zsidóknak a kafarnaumi zsinagógában Jézus megvilágítja: még ha a manna a „mennyből” jött is, akkor is csak földi táplálék volt. Az ember többre éhez, többre van szüksége. Az a nagyobb ajándék, amelyre szükségünk van „az Isten kenyere, aki alászállt a mennyből és életet ad a világnak. „Én vagyok az élet kenyere, aki hozzám jön nem fog éhezni, és aki bennem hisz, sohasem szomjazik meg.” (Jn 6 33-35)

A mai „próféták” az embereknek általában kenyeret ígérnek, és cserébe elvárják, hogy – még mielőtt ígéretüket beváltanák - feltétlenül támogassák őket. Azzal már senki sem törődik, hogy a teljes emberi élethez nem elég csak jóllakni, az alapszükségletek kielégítése személyi méltóságából következően megilleti az embert. Mivel az ember a test, a szellem és a lélek egysége, alapszükségei e hármasságra irányulnak. Fontos tehát kielégíteni az élettani szükségleteket (élelem, ruházat, lakás, stb. iránti igényt), a biztonság iránti igényt (hogyan védettek legyünk a bűnözéssel, időjárással, háborúkkal, járványokkal, vadállatokkal, stb. szemben), a környezetünkkel való harmónia és a kölcsönös szeretet utáni vágyat, valamint azt a szükségletünket, hogy megbecsüljünk, hogy használjunk, mások számára fontosnak érezzük magunkat. De nem feledkezhetünk meg az embernek arról a vágyáról sem, amellyel önmagán és a teremtett világon folyton felülemelkedve a végső valóság megragadására, megközelítésére törekszik. Ez a transzcendencia iránti vágy: „Magadnak teremtettél minket, Urunk, és nyugtalan a szívünk, míg meg nem nyugszik benned.” (Szent Ágoston)

Alapszükségeink jellemzője, hogy egyik sem helyettesíthető a másikkal. Egyes szükségleteket „felkorbácsol” bennünk a reklámpar, a média, másokról szinte tudomást sem veszünk. Mindennapi küzdelmeinkben háttérbe szorulnak a lelki-szellemi igények, legfőképpen a transzcendencia; a perifériára sodródik Isten utáni vágyunk, mintha ez felesleges, vagy mellékes lenne. II. János Pál pápa a családokhoz intézett levelében írja: „Az imádságban és az imádság által fedezi föl az ember a legegyszerűbben és a legmélyebben a maga sajátos személyiségét: az emberi »én« az imádságban fogja föl a legkönnyebben személyivoltának mélységét.

... legyen Isten egész népe és minden egyes »családi egyház« egy szüntelenül imádkozó kórus! Ebből az imádságból részesedjenek azok a családok is, melyek nehézségekkel küzdenek vagy veszélyben forognak, melyekbe befészkelődött a bizalmatlanság és a megosztottság, s még azok is, melyeket rendellenes állapotban lévőeknek nevezünk.” (Gratissimam sane, 4,5) Sajnos a családban, a gyermeknevelésben, a házastársi kapcsolatban alig figyelnek a lelki alapszükségekre. Ne feledkezzünk el alapszükségeinknek erről a fontos dimenziójáról! Ebben segíthet Isten ígéjének figyelmes olvasása és az Eucharisztia vétele, tisztelete. A Szentírás évet meghirdető alapleveleinkben már szöltünk a családi szentírásolvasás értékéről, formáiról, jelentőségéről.

Már túl vagyunk a Szentírás évének kétharmadán. Hogyan fordítottuk csoportjaink, családjaink hasznára a kegyelmi esztendő? Osszátok meg pozitív élményeiteket a Szentírás évével kapcsolatban!

A június 22-én Québec-ben véget ért 49. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus záró szentmiséjén a szentbeszédet XVI. Benedek pápa a technika segítségével mondta el Rómából. Hangsúlyozta: az Eucharisztia a legnagyobb kincsünk, az Egyház cselekményének csúcspontja. Kell, hogy mind szorosabban

ragaszkodjunk az Oltáriszentséghez, és amikor szentáldozáshoz járulunk akkor Krisztussal, és Benne minden közösség forrásával, a Szentháromsággal egyesüljünk! Az Eucharisztia erősít bennünket abban, hogy egy új, emberibb és élhetőbb társadalmat építsünk, amelyhez a szolidaritás lelkülete is hozzá tartozik. Az Eucharisztikus Kongresszus egy másik beszédében a szónok hangsúlyozta: a 20. sz.-ban Európában rendkívül sok igazságtalanság, embertelenség volt, ez folytatódik a 21. sz.-ban is. Az Eucharisztia az élet szentsége, központi szerepet kell tehát kapnia, hogy emberi társadalommá formálja a világot. Engedjük, hogy az Eucharisztia élő hús szívre cserélje megkövesedett szívünket! Az Eucharisztia maga a szeretet, Isten tökéletes szeretetének kinyilatkoztatása. Az Eucharisztiaiban Krisztus az Atyának áldozza fel önmagát, hogy nekünk új életet ajándékozhasson. Kortársaink embereket áldoznak fel a mai bálványoknak, a hatalomnak, a dicsőségnek, a nyereségnek és a gyönyörnek. Ez mások kifosztásához és az emberiség hanyatlásához vezet. Ha már az imádság lelki emberré formál bennünket, mennyivel inkább alakít az Eucharisztia vétele, a szentségimádás, vagy ha nincs módunkban áldozni, az ún. lelki áldozás, amely a vágyódás által hoz kapcsolatba a szentségi Krisztussal.

Hogyan valósul meg családunkban, családcsoportunkban az Oltáriszentség tisztelete? Hogyan találtok alkalmat, időt a szentségimádásra? Milyen élményeket, tapasztalatokat tudnátok megosztani szentségimádásról, szentáldozásokról?

Amikor az Úr Jézus arról beszél, hogy nem tudjátok sem a napot, sem az órát, nem fenyegetni akar, hanem a lét mindennapi realitására figyelmeztet. Mindnyájan vesztettünk el már rokont, jó barátot ismerőst egyik napról a másikra. Jézus erősíteni szeretne minket: éljünk felelősen a jelenben, hogy létünk pillanatait egyre mélyebb intenzitással élhessük meg. A szentírás és az Eucharisztia szüntelen erőforrás ehhez az intenzív élethez, ha nem lesz rutinná, nem válik formálissá, ha Istennel való találkozás őszinte vágyával ütjük fel a Bibliát, lépünk az Oltáriszentség elé. Korunkban, amely szívesen hisz a lélekvándorlásban, nem árt szem előtt tartanunk Jézus szavait, amelyekkel egyszerre figyelmeztet minket a lét egyszerűségére, ugyanakkor sejteti azt a távlatot is, amely erőt ad ahhoz, hogy helyesen éljük meg életünk pillanatait, hogy éberek legyünk felismerni a szeretet tetteinek lehetőségeit házasságban, családban, közösségeinkben.

Osszátok meg élményeket, amikor tudatok élni a pillanat lehetőségével, vagy jól esett, hogy a mellettek lévőik közül valaki felismerte pillanat kihívását! Mi segíthet éberségünk megőrzésében, ha egy-egy nagy eseményre hosszasan kell várakoznunk? „Merítetek gyakran a Szentírás és az Eucharisztia kifogyhatatlan erőforrásából!” Hívom a családokat az Új Ember Kiadó, a Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulat és a MAKACS közös szentírásolvasó pontszerző játékára.**Az augusztusi kérdés: Melyik példabeszédben szerepel Isten, mint asszony?**

A kérdésre adott válasz 20 pontot ér, ha tartalmazza a helyes neveket és a pontos szentírási helyeket. Részleges válasz, pl. két névből csak az egyik - felezi a pontszámot, a szentírási helyek hiánya öt pont levonását vonja maga után. A válaszokat a Bibliatársulat értékeli, és az esztendő végén a legmagasabb pontszámot elérő válaszadó egy Veretes Bibliát (nagy méretű, díszes, aranyozott verettel), a második helyezett egy Családi Bibliát (nagy méretű, díszes), a harmadik helyezett pedig egy Konkordanciát kap. A válaszokat "Szentírás Éve" jelisével az Új Ember kiadó címére küldjük: 1053-Budapest, Kossuth Lajos utca 1. vagy e-mailben a biblia[kukac]ujember.hu címre. Beadási határidő: augusztus 27.

*Bíró László, a MKPK családreferens püspöke, a Magyar Katolikus Családgyógyászati Társaság elnöke***BELVÁROSI HARANGSZÓ**

Esztergomi Belvárosi Plébánia Hírlevele megjelenik hetenként
 Alapító: Dr. Beer Miklós - Felelős kiadó: Harmai Gábor
 Szerkesztőség: 2500 Esztergom, IV. Béla király u. 3.
 Tel.: (33) 413 - 791, 06-(30)-2315 - 966
 Készül: a Vektor 94 KFT Nyomdájában.